

holdbart argument. Desuden drejer det sig ikke kun om de højeste indkomster, men også om mellemindkomsterne.

I regeringens regnestykke ved fastsættelsen af det skrå skatteloft medregnes ej heller brutto-skatten. Jeg mener derfor ikke, at det opstillede regnestykke i lovforslaget reelt er udtryk for de skævheder, som efter skatteministerens beregninger vil opstå.

Det skrå skatteloft på 62 pct. før kirkeskat og en bruttoskat på 7 pct. oveni for arbejdsindkomster må siges at være meget højt set med skatteborgerens øjne.

Endnu en gang kan jeg blot konstatere, at regeringens lovede skattelettelser er en ren luftballon.

Borgerne interesserer sig jo ikke for, om det er kommuneskatten, amtsskatten, bruttoskatten eller statskatten, der stiger. Det interessante for skatteborgeren er, hvor meget der samlet set skal betales i skat, og ikke, hvad man kalder skatten.

Regeringen regnede forkert, da den anslog skattegrundlaget for 1995. Nu har man igen meget positive forventninger til skattegrundlaget for 1996. Det fremgår, at regeringen forventer, at der i 1997 som følge af et øget skattegrundlag og store efterbetalinger er mulighed for en reduktion af de samlede kommunale skatter svarende til stigningen i 1996 på i gennemsnit en halv procent.

Men hvad hvis regeringens forventninger igen ikke holder stik? Skal vi så ifølge dette lovforslag igen se skattestigninger, som det fremgår af bemærkningerne kun er tænkt at gælde for 1996? Vil vi se yderligere ændringer af det skrå skatteloft, hvis regeringens forventninger endnu en gang ikke holder stik?

Når amter og kommuner i vidt omfang er nødsaget til at sætte skatterne i vejret, er det jo ikke, fordi de synes, det er sjovt. Det er jo bl.a., fordi kommunerne og amterne får pålagt den ene opgave efter den anden, altså at regeringen giver det ene løfte efter det andet på kommunernes og amternes vegne, som disse må efterleve.

Hertil kommer de meget skæve udligningsordninger, som har ramt mange kommuner hårdt.

Det fremhæves i bemærkningerne, at det er første gang, regeringens skattereform bliver ændret, efter at den blev vedtaget i 1993. Ja, det er sådan set rigtigt nok, men kun når skattereformen ses isoleret. For hvad med f.eks. de stig-

ninger på benzin, vi så tidligere på året, og som også rammer private skatteborgere hårdt? Og hvad med de stigninger, som der er lagt op til i regeringens lovkatolog med øgede afgifter på forsikringer og øgede vægtafgifter og tinglysningsafgifter. Det må vel også siges at være afgifter, der påvirker den private skatteborger, og som burde være indregnet i det samlede skattegrundlag.

Selv om der ikke er nogen repræsentanter for CD til stede her, vil jeg gerne spørge, hvor partiet er henne i denne sag, og om man helt har solgt sin sjæl for at sidde med ved regeringens bord. CD har udråbt sig selv til regeringens borgerlige garanti mod skattestigninger, men det har vi nu ikke set meget til.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil lovforslaget ifølge beregningerne give yderligere 475 mio. kr. i statens kasse. Provenuet er indregnet i regeringens finanslovforslag for 1996. Burde man ikke have ventet med dette forslag, til finanslovforhandlingerne var kommet i gang? Men som fru Charlotte Antonson var inde på, var der jo allerede i løbet af sommeren kommet en aftale i stand om dette med SF og Enhedslisten.

Som det fremgår, støtter Det Konservative Folkeparti ikke dette lovforslag, som hele vejen igennem viser, at det sådan set er regeringens eget bevis for, at den såkaldte skattereform med lettelse af marginalskatterne ikke er andet end ren retorik.

Jes Lunde (SF):

Skattereformen indeholdt jo en række meget fornuftige grønne afgifter til finansiering.

Det betød, at man fik nogle flere penge ind i statskassen, så man kunne lette indkomstskatten og nedsætte beskattningen af arbejdsindkomst. Det var sådan set meget fornuftigt. Det, der var fejlen i skattereformen, var, at man stort set udelukkende valgte at give skattelettelserne på arbejdsindkomst til de højeste indkomster. Det betød, at skattereformen samlet set var kolossalt skæv med meget minimale skattelettelser til dem med de lave indkomster og med så små skattelettelser, at nogle af dem fik et minus ud af det, da de grønne afgifter var indregnet.

Omvendt hos dem med de høje indkomster. Der var der nogle helt kolossale skattelettelser: 10.000, 20.000, 30.000 kr. i skattelettelser om året til nogle af dem med de højeste indkomster.

Det syntes vi i SF var forkert, og derfor er det godt, at man nu har fået rettet bare en lille smule